

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 27 (619)

Субота, 14 липня 1979 року

Ціна 2 коп.

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

З РОБІТНИЧОЇ ГВАРДІЇ

Коли на Уманський дослідний завод сільськогосподарського машинобудування привезли високопродуктивний револьверний напівавтомат зі складною схемою гідравлічного управління, то стало питання, кому ж доручити запуск у виробництво цієї складної і нової на заводі машини. Адже щоб настроїти її на конкретну визначену деталь потрібен і час, і неабияке вміння.

Інженерна думка зійшлася на терміні 10 днів. Серед сотень слюсарів-ремонтників - складальників вибір зупинився на Трохимові Андрійовичу Голубові.

— То він тільки за обліком глухий, а насправді усім еством чує кожну деталь, робочий ритм найскладнішого механізму. З ним працювати — одне задоволення, — мовив інженер-технолог Володимир Андрійович Пенет.

Того ж дня приступили до цієї складної роботи.

Коли Трохим Андрійович руками, оком і серцем обмацав кожну деталь, зваявив технічні можливості машини і власні, припинився, що додатково одержить завод, коли на універсальному верстаті деталь обробляється, скажімо, за п'ять хвилин, а на монтованому напівавтоматі за дві хвилини, то сказав: «Хіба тільки до знаменних дат личить брати підвищені зобов'язання! Ставлю за мету запуснути машину за сім днів». А запустив... на шостий.

Ветеран заводу, що очолює тут первинну організацію УТОГ, в 1950 році після восьми класів для глухих прийшов на завод учнем до робітника нині покійного Миколи Миколайовича Мушкетича і виріс до слюсара — шестирозрядника, почесного робітника заводу, наставника молоді.

Хіба ж не від його допитливого розуму і широкого серця засіялись, закущились, вирости і дозріли робітничим повнозрілим колосінь учні, а тепер майстри високого класу: ливарник Микола Іванович Вдовиченко, слюсар Микола Григорович Баджурак, фор-

мувальник Іван Данилович Клапша!

Недарма дирекція і завком вже відтепер подумують, як найкраще відзначити в кінці нинішнього року тридцятиріччя трудової діяльності на заводі Трохима Андрійовича Голуба, кращого спеціаліста, якому завше доручається он вже скільки років ремонт металорізальних апаратів, найскладніших сучасних верстатів.

Ми в світлих і гомінких цехах заводу, де вдихається життя машинному комплексу «Маяк-6», що забезпечує утримання на великих свинофермах шістьох тисяч голів відгодівельного стада. Шість машин комплексу забезпечують повне кормовиготовлення і доставку його до тварин.

— Ці комплекси з нетерпінням очікують великі тваринницькі господарства, тому оперативність в роботі посідає в нас перше місце, — в голосі майстра цеху Володимира Лук'яновича Яненка вчувається гордість за здружений колектив, що проникся цим розумінням, серед якого чимало робітників з вадами слуху, але за знання справи, оперативність в роботі їм може позаздрити не один з чуючих.

Володимир Лук'янович розповідає нам один з безлічі фактів, як нещодавно привезли на завод ремонтувати токарний верстат, що, прослуживши сім років, втратив точність за кресленнями. За кілька днів отакі собі нечууючі висококласні майстри Павло Діденко, Семен Лисича, Микола Баджурак вдихнули йому додаткове життя з гарантією... ще на сім років. Чим не лікарі-життєдаїчі!

Стоїмо біля робочого місця т. Голуба в ремонтнім цеху. Приваблює зір гарно оздоблена табличка з профілем Ілліча. Читаємо: «Тут працює майстер відмінної якості Голуб Трохим Андрійович. Йому довіряється прийом виконаних ним технологічних операцій за ВТК, слюсарних робіт по ремонту обладнання...». Тут же фотографія майстра. Міцна кремезна статура, світле округле

обличчя, а в очах, додамо з натур, кари, світиться доброта і розум. Подумалось: наочність, коли людина скрашує своє місце.

— В його трудовій книжці лише один запис, — голова завкому Павло Олександрович Гальперін звертає увагу на ще один гарний штрих в біографії майстра.

У відділі кадрів нам подали... розпхулу трудову книжку товариша Голуба. Виявляється, знадобились вкладиші для запису нагород та відзначень. Двадцять шість подяк, занесення на Дошку і в Книгу пошани, іменний годинник, значки переможця соціалістичного змагання кількох років, звання «Почесний робітник заводу», Ленінська медаль — рядки трудової біографії.

Коли денна спека поступилась вечірній свіжості, ми зустріли Голуба зодягнутого, як кажуть, з голочки, в Будинку культури УТОГ — прийшов з дружиною подивитись кінофільм «Сюди не залітають чайки» за повістю В. Астаф'єва «Перевал».

— Він з дружиною постійний відвідувач нашого читального залу, — підкинула слово бібліотекар Марія Захарівна Когут, — в шахи любить пограти, першорозрядник...

— А який сім'янин! Можна поставити за приклад не одній родині. Як він поважає дружину, виховує дітей! Всі їх люблять і шанують за порядність, доброту і старанність, — каже перекладачка Тетяна Веніамінівна Марченко. — Дві доньки вже мають свої сім'ї. Лариса — перекладачка, Наталка — педагог музичної школи. Син Валерій закінчив музичну школу по класу фортепіано, навчається в десятому класі загальноосвітньої, відмінник, мріє про факультет міжнародних відносин. Допмагає нам в самодіяльності, перекладанні, оформленні стендів...

Слухаємо і перемелюємо на жорнах думки крилатий вислів, що в людини має бути все прекрасним.

Микола ДОРОШ.

м. Умань,
на Черкащині.

КРАЇНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

«КОСМІЧНІ» МАРШРУТИ
ГЕОЛОГІВ

Хабаровськ. За космічним знімом, зробленим з супутника «Метеор», як за путівником, прибули в польовий табір далекосхідні геологи. У відрогах хребта Дуссе-Алінь, в районах, які прилягають до траси БАМ, вони шукатимуть родовища руди. З народженням нового джерела інформації — космічної — змінилась і схема пошукового конвейєра геологів. Вона має такий вигляд: супутник-літак-вертолєт-експедиція.

РИБА З ОЗЕР І ЛИМАНІВ

Одеса. Літня путина почалась у Придунайських озерах, прісноводних лиманах і ставах. Господарства Одеської «Рибакколгоспспілки» виловили перші сотні центнерів дзеркального коропа, судака, щуки, ляща. Вирощування цієї риби ведеться на промисловій основі. Цього року рибальські колгоспи області поставлять у торговельну мережу більш як 50 тисяч центнерів живої риби.

ЗЕЛЕНИЙ КОНВЕЙЄР

Полтава. Вдвоє скоротити кількість скотарів і зберегти близько тисячі тонн зеленої маси сіяних культур дав можливість трудівникам ферм колгоспу «Перемога» Карлівського району перехід на цілодобове випасання тварин на непридатних угіддях із застосуванням електропастухів.

Економічний ефект вже становить близько 5 тисяч карбованців. Із збережених одно- і багаторічних трав заклали по 3,1 тони ран-

нього силосу, сінажу і монокорму на корову.

У господарствах Полтавщини зараз використовують будь-яку можливість для збільшення запасів фуражу. Добре організували косовицю різнотрав'я в Диканському, Чорнухинському, Глобинському, Гадяцькому і ряді інших районів. Всього в області діє близько 500 кормодобувних загонів і ланок.

ВОДОЙМИЩЕ В ГОРАХ

Алма-Ата. Потужні вибухи сповістили про початок спорудження в Бортогайській ущелині водоймища. На шляху швидкої гірської ріки Чилік стане висотна гребля. В складних геологічних умовах почато пробивання тунелю для відведення води від котловану. Водоймище забезпечить гарантоване зрошення 60 тисяч гектарів садів і полів.

ВІРНИСТЬ ТРУДОВИМ
ТРАДИЦІЯМ

Баку. Музей радянських п'ятирічок відкрився на Бакинському машинобудівному заводі імені Держинського. Його експонати розповідають про славний шлях підприємства — одного з застрілених у республіці змагання за дострокове виконання завдань першої п'ятирічки. Виховання молоді на цих традиціях — особлива турбота партійної організації. На підприємстві практично здійснено принцип «Працювати без відстаючих», регулярно перевиконуються державні завдання.

(ТАРС—РАТАУ).

ЖНИВА — 79: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

НА ТОКАХ — МАШИННА ТЕХНОЛОГІЯ

Дніпропетровськ. Колгоспи і радгоспи області повністю перейшли на машинну технологію післязбирального обробітку врожаю, що в десять разів зменшило затрати праці на очистці і сушінні зерна. Тепер хліб переробляється за будь-якої погоди і продається державі високими кондиціями.

Нині кожне господарство має сучасний комплекс з стаціонарними сушарнями шахтного типу, сортувальними та очисними машинами, поточковими лініями. З впровадженням прогресивної технології кількість токів в області скорочено вдвоє, впорядковано рух транспорту і зросла його продуктивність на перевезеннях зерна.

ЗБІР ГОРОХУ

Кіровоград. Конвейєр «Поле-тік-елеватор» на повну силу почав працювати в колгоспі імені Крупської Гайворонського району. За два з половиною дні механізатори скопили горох на всій площі посіву в 150 гектарів.

Застосування передового досвіду, додержання сортової агротехніки забезпечили вагомий збір цієї культури в колгоспах імені Куйбишева, імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції та інших.

Жнива в області набирають темпів: врожай зернових і зернобобових знято з перших ста тисяч гектарів.

ЗАКІНЧИВ СПРАВУ — ДОПОМОЖИ СУСІДУ

Донецьк. Вінок з пшеничного колосся, перевитий червоною стрічкою з написом «Гвардійцю жнив-79», вручено комбайнерові племзаводу імені Розі Люксембург Новоазовського району В. Цурупі, який обмолотив останні валки на хлібній ниві господарства. Радгоспні механізатори, які першими справились із збиранням хлібів, нині поїхали допомагати механізаторам сусіднього колгоспу імені Леніна. Чітка і безперебійна робота 550 механізованих ланок і загонів, які діють на полях області, дасть можливість землеробам завершити косовицю і обмолот хлібів на 520 тисячах гектарів всього за 10—12 робочих днів.

(РАТАУ).

СВЯТО МОНГОЛЬСЬКОГО
НАРОДУ

Представники громадськості Москви урочисто відзначили 58-ю річницю Монгольської народної революції. Збори, присвячені цій події, відбулися 9 липня в Центральному Будинку культури заїзничників.

У президії — член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС А. П. Кириленко, секретар ЦК КПРС М. В. Зимянін, інші офіційні особи. Разом з ними — монгольська делегація на чолі з членом ЦК МНРП, головою Держкомітету Ради Міністрів МНР по інформації, радіомовленню і телебаченню С. Пуревжавом.

З доповіддю виступив міністр кольорової металургії СРСР П. Ф. Ломако.

Посол МНР в СРСР Х. Банзрагч відзначив у виступі, що перемога народної революції, надиха-

ючим прикладом для якої був Великий Жовтень, докорінно змінила долю монгольського народу, обличчя країни. З допомогою Радянського Союзу, інших соціалістичних країн у Монголії зводяться сотні промислових підприємств, житлові масиви, культурні центри, медичні заклади. Біля джерел братерської дружби народів МНР і СРСР, підкреслив посол, стояли великий Ленін і Сухе-Батор.

У Радянському Союзі відкрилась декада радянсько-монгольської дружби, присвячена 58-й річниці Монгольської народної революції. У цьому зв'язку посол висловив упевненість, що вона стане яскравою демонстрацією міцніючих зв'язків між народами МНР і СРСР.

(ТАРС).

Велику масово-політичну роботу проводить серед робітниць свого колективу бригадир облоїної ділянки Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Лідія Григорівна Прохоренко.

Як агітатор, вона систематично виступає з бесідами, політінформаціями, знайомить трудівниць з важливими подіями в країні та за рубежом.

На знімку: Л. Г. Прохоренко (в центрі) під час чергової політінформації.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Сьогодні він завершив роботу в місті на Неві.

Сім днів у Вільнюсі, Ризі, Тбілісі, інших містах проходили мітинги і збори, вечори дружби. На засіданнях комісії обговорені питання дальшого зміцнення дружніх відносин молоді СРСР і Фінляндії, ролі громадськості в поглибленні співробітництва й розрядки.

Учасники фестивалю від імені юнаків і дівчат двох країн вітали підписання Договору про ОСО-2, висловили сердечну вдячність ЦК КПРС, його Політбюро, особисто Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежневу за величезну роботу по зміцненню миру, розрядки міжнародної напруженості, припиненню гонки озброєнь.

ДРУЖБІ
МІЦНІТИ

ЛЕНІНГРАД, 9. (Кор. ТАРС). Розширити і об'єднати дії в інтересах миру, розрядки, міжнародної безпеки і співробітництва в Європі закликали своїх ровесників учасники II фестивалю дружби радянської і фінської молоді.

НА РІВЕНЬ ВИМОГ СЬОГОДЕННЯ

3 пленуму Одеського облвідділу УТОГ

В кінці червня відбувся пленум Одеського обласного відділу УТОГ на якому обговорено завдання культзакладів і організацій Товариства області в світлі постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

З доповіддю на пленумі виступила голова облвідділу УТОГ тов. Семенова В. І. Постановою ЦК КПРС, сказала вона, висуває перед нами завдання виховати будівників комунізму ідейно стійкими, духовно багатими, політично зрілими. Місткі рядки цього важливого документу націлюють нас глибше глянути на свою роботу, самокритично зважити, який внесок робить кожен з нас у здійснення рішень XXV з'їзду КПРС.

Як і в будь-якій справі, успіх ідеологічної роботи вирішують кадри, тому наше головне завдання навчити працівників і громадських активістів мистецтву ясно і просто, переконливо і дохідливо вести політико-виховну роботу. За останній час значно поліпшилась робота культзакладів, первинних організацій Одещини: в ході обласного огляду-конкурсу «У кого цікавіше» під рубриками «З іменем Леніна, дорогою батьків» і «Конституція СРСР діє, живе і працює» в роботу культзакладів і первинних організацій Товариства впроваджено ряд нових форм і методів — вечори вшанування, сімейні вечори, урочиста реєстрація дитини в клубі, обрядові вечори.

Значно поліпшилась лекційна пропаганда в низових відділах — проводяться цикли лекцій на певну тематику.

Серед первинних організацій Товариства розгорнуто соціалістичне змагання, присвячене 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна — для перевірки виконання умов цього змагання обласним відділом УТОГ створено спеціальний журнал «Щоденник первинної організації».

Політичне, трудове і моральне виховання тісно поєднується у соціалістичному змаганні — 25 робітників об'єднання «Електрик» виконали завдання трьох років десятиріччя до першої річниці з дня проголошення Конституції СРСР. Успішно справилися з виконанням трирічних особистих завдань п'ятирічки також і 15 трудівників села.

На підприємствах і колгоспних полях трудяться п'ять «Майстрів — золоті руки», 60 — «Кращих за професією», 45 — «Відмінників якості». Підсумки минулого, 1978 року, яскраво свідчать про поліпшення всієї спортивно-масової і оздоровчої роботи. П'яти спортсменам присвоєно звання кандидатів в майстри спорту. В 1979 р. вісім спортсменів уже виконали нормативи першого спортивного розряду.

Однак, як відмічали Семенова В. І. і ті, хто виступив в обговоренні доповіді, в ідеологічній роботі ще мають місце недоліки і упущення. Особливо вони стосу-

ються порушень трудової дисципліни і громадського порядку.

Комплексні плани низових відділів не завжди передбачають посилення виховного впливу на людину за місцем проживання. На пленумі відмічено слабкий рівень виховної роботи у гуртожитках виробничого об'єднання «Електрик», недоліки в роботі з молоддю об'єднання. Критичні зауваження прозвучали і на адресу Одеського обласного будинку культури за слабкий зв'язок з трудовими колективами, низьку якість заходів, що проводяться в культзакладі.

Пленум прийняв розгорнуту постанову в якій зобов'язав всі організації Товариства, облвідділ УТОГ прийняти до неухильного керівництва і виконання постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», усунути наявні недоліки в плануванні і організації масової роботи, посилити діловитість і конкретність пропаганди та агітації.

В роботі пленуму облвідділу УТОГ взяли участь голови первинних організацій Товариства, начальники цехів і майстри виробничого об'єднання «Електрик», перекладачі компактних груп підприємств державної промисловості і голова комісії облпрофради по роботі серед глухих Д. П. Кобиленко.

Л. ЄРШОВА.

Хвилю нового трудового піднесення викликало серед трудівників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» присвоєння колективу звання «Підприємство високої якості продукції».

У ці дні всі цехи та дільниці змагаються за те, щоб виправдати високе звання, а також за дострокове виконання планів десятиріччя.

На знімку: у цеху складання реле РПУ-2. Цьому виробу присвоєно державний Знак якості.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

П'ЯТИРІЧЦІ ЯКОСТІ — РОБІТНИЧУ ГАРАНТІЮ

НА БАЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ

Якість продукції — важливий показник роботи Сімферопольського УВП. Він у прямій залежності від якості сировини, матеріалів, багатьох інших чинників. Наприклад, до 1970 року на підприємстві були тільки машини 22 класу, а до початку нинішнього весь парк швейних машин повністю оновлено. Зараз на підприємстві застосовуються тільки машини 697, 97, 95, 27, 1022 класів.

На УВП розроблено і практично здійснюється план підготовки робітників і спеціалістів всіх категорій. Для цього проводиться технічне навчання, оволодіння суміжними спеціальностями, для інженерно-технічних працівників — політичне і економічне навчання.

На вістрі виконання цих важливих завдань йдуть комуністи. 1977 року підприємство випускало трудомісткий виріб — жіночий робочий костюм М—492, а минулого року було освоєно випуск моделі М—49—77, замість попереднього. Завдяки цьому значно підвищилась якість продукції, зросла ефективність виробництва, отримано еко-

номічний ефект на суму більш як 4 тисячі карбованців. Зараз тут готуються до впровадження у виробництво нового виробу — чоловічого костюма. Уже виготовлена перша партія. Вона дала змогу усунути похибки в контрольних лекалах, врахувати трудові затрати і неточності в конструкції.

На якість продукції великий вплив має технічний рівень виробництва, застосування найновіших досягнень науки і техніки. Це можна проілюструвати на прикладі нашого підприємства. Застосування нової технології і засобів малої механізації (преса для запресовки кишень, обробка обточок), нового обладнання (машин 408 класу замість 51 класу) не тільки дозволили збільшити випуск продукції на 80 одиниць, при скороченні кількості працюючих на три чоловіки, але й значно покращити якість виробів. Так, упродовж 1977—1978 років підприємство не отримало жодної рекламачки чи претензії з боку торговельних організацій.

За якісну працю — шана і повага. Минулого року 23 робітникам присвоєно звання «Відмінник яко-

сті III ступеня». Серед них — І. Т. Рижко, Н. Н. Олександрова, Г. А. Малькевич, Н. І. Болдирев та інші.

Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР передбачає запровадження атестації якості продукції. Її мета — моральне і матеріальне заохочення колективів, які випускають вироби відмінної якості. З часу прийняття цього документу пройшло вже кілька років, але інструкції по атестації спецодежду до цього часу немає, і атестація нашої продукції на почесний п'ятикутник не проводиться.

Управління якістю промислової продукції в нашій країні, як відомо, базується на системі стандартизації і здійснюється на різних рівнях — державному, галузевому і виробничих підприємств. На УВП намічено впровадити 25 стандартів з КСУАП, але діють тільки 15. Решта буде впроваджена протягом року. Такі стандарти підприємства, як «Вхідний контроль матеріалів», «Методика проведення днів якості», «КСУАП. Основні положення», «Управління якістю продукції на виробничому підрозділі» впроваджені і приносять велику віддачу.

М. КАПІТОНОВ.
м. Сімферополь.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

ПРИКЛАД ДЛЯ ВСІХ

Ніна Іванівна Ягольник прийшла на Дніпропетровське УВП по закінченні Київського технікуму легкої промисловості. За короткий час вона зуміла знайти підхід до кожної виробничниці, згуртувати їх навколо себе. Зараз бригада Н. І. Ягольник — одна з кращих на підприємстві. Нинішнього року вона тричі виходила переможцем соціалістичного змагання.

Вагомий вклад у досягнення колективу вносять А. В. Авраменко, А. В. Білик, Н. В. Бариніна, Н. З. Ткач, В. Н. Леонок та інші. Змінні завдання передовики виробництва виконують на 110—115 процентів.

Двадцять чотири робітниці цієї бригади дали слово виконати п'ятирічку до 110-ї річниці з дня наро-

дження В. І. Леніна. Сьогоднішній ритм засвідчує, що наміченого вони досягнуть. Приклад у роботі показують тридцять чотири ударники комуністичної праці. Дванадцять борються за це високе звання.

Колектив, очолюваний Н. І. Ягольник, — зразковий. На нього рівняються решта бригад підприємства.

Г. КРОХА,
нормувальниця
Дніпропетровського УВП.

Люблять і поважають на Сімферопольському учбово-виробничому підприємстві швачку Віру Федотівну Дробот. За сумлінну роботу їй присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці.

Віра Федотівна завжди чуйна до товаришів по роботі, охоче допомагає молодим в оволодінні професією. Сама вона виробничі завдання виконує на 130 процентів і прагне, щоб хороших показників домагалися і її учні.

В. Ф. Дробот бере активну участь у громадському житті колективу.

На знімку: В. Ф. Дробот.
Фото І. МІНЬКА.

НА ПІДНЕСЕННІ

«Смівливіше висувати на керівні посади молодих грамотних працівників з числа глухих...», — сказано у постанові Центрального правління УТОГ, прийнятої у серпні минулого року.

На нашому підприємстві у той час працювало на робочих місцях п'ять глухих із середнього спеціальною освітою. Двоє з них дали згоду перейти на керівні посади.

Першою висунуто на посаду з великим обсягом роботи контрольного майстра Ніну Іванівну Зінченко, яка ще раніше багато років працювала інженером по якості продукції. Тепер вона — начальник дільниці по випуску електромагнітів з державним Знаком якості. Сюди ж призначено з глухих спеціалістів і майстра — Валентина Петровича Вонярка, який очолює штампувальну бригаду і віддає багато сил і енергії для забезпечення ритмічної роботи цього колективу.

Минуло шість місяців відтоді, як почали працювати на нових посадах Ніна Іванівна і Валентин Петрович. За цей час на дільниці справи пішли на краще.

Початок 1979 року для дільниці електромагнітів був важким. Попередній начальник В. А. Стрижак не залишив майже ніякого заробку. До того ж на підприємстві проводилося переплануван-

ня дільниць у зв'язку з освоєнням нових видів виробів.

Ось тут і проявилась організаційська здібність, винахідливість і наполегливість нового начальника дільниці електромагнітів. Ніна Іванівна завжди своєчасно доводить відділу постачання потребу в тих чи інших матеріалах, добивається безперерйного забезпечення ними виробництва, що забезпечує неухильне виконання планових завдань. Переобладнання дільниці не позначилось негативно на ритмічності роботи її колективу. Майстри Ю. А. Верещак та П. П. Іщенко зуміли організувати робітників і за кілька днів провести демонтаж, дислокацію на нове місце і монтаж всього обладнання дільниці.

За останній час на краще змінилась у колективі робоча атмосфера. Дільниця електромагнітів на підприємстві по праву вважається однією з найкращих, найбільш дисциплінованих.

Цьому в значній мірі сприяє і те, що глухі майстри стараються не залишати поза увагою жодної скарги чи претензії робітників, прагнуть до того, щоб створити в колективі ділову, доброзичливу атмосферу.

В. ВОРОБІЙОВ,
заст. директора Полтавського
УВП-2 з виховної роботи.

ДО НОВИХ ВЕРШИН

Однією з найважливіших умов подальшого підвищення ефективності виробництва і якості роботи, намічених XXV з'їздом КПРС, є неухильне прискорення науково-технічного прогресу. Адміністрація, інженерно-технічні працівники, весь колектив нашого УВП приділяють цій справі велику увагу.

В даний час на підприємстві впроваджується нове, сучасне обладнання: швейні машини 1022 класу, 97 і 97 «А» класів, «Текстима», кінцеві лінійки КЛ-1, закріплюючі машини РЛ-4. Намічено впровадити також два заходи з нової техніки — встановити пристрій для автоматичного обрізування нитки і вирівнювання нитягу верхньої нитки.

Активну технічну творчість проявляють у цих справах технолог підприємства А. Г. Опощан, слюсарі М. О. Солод, М. П. Парасюк, інженер-нормувальник В. Д. Фесенко, старший інженер по НОП В. В. Лебідь, старший інженер-механік Н. Н. Гирич.

Вагомий вклад у прискорення технічного прогресу вносять і раціоналізатори — слюсарі-наладчи-

ки В. Г. Нестеренко, В. І. Овчаренко, передові робітники Н. І. Валуцька, Л. Стародуб, М. Є. Кулько, Н. К. Берегова, А. Я. Погребня, Л. В. Кузнецова, А. І. Ландар, В. М. Лукашук та інші.

У зв'язку з впровадженням у практику прогресивного обладнання, удосконаленням технології значно зросли темпи виробництва, підвищились вимоги до доброти і якості продукції. В цих умовах набуває нових ознак і соціалістичне змагання. Десятки робітників зобов'язалися достроково завершити завдання четвертого року і п'ятирічки в цілому. Одним із пунктів у соціалістичних зобов'язаннях є пункт про участь у прискоренні технічного прогресу.

З метою успішного виконання намічених заходів, на підприємстві проводиться велика робота по вивченню, узагальненню і впровадженню у виробництво досвіду колективів передових підприємств.

Л. АЛПАШКІНА,
головний інженер Полтавського
УВП-1.

ВИСОКЕ СЛОВО — ПРАЦЯ

Після виходу постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» значно поживав свою діяльність Запорізький міськвідділ УТОГ. Під час бесід, політінформаций, усно-мімічних журналів, лекцій широко пропагуються досягнення нашої Батьківщини, переваги радянського способу життя.

Нещодавно відбувся вечір «Високе слово — праця» на якому виступали робітники місцевих підприємств, працівники Будинку культури, письменники міста. Вони говорили про трудові досягнення радянських людей, про те,

як високо цінує наша держава сумлінне ставлення до праці. Письменники ознайомили трудящих глухих з новими творами, в яких оспівується праця робітників, колгоспників, інтелігенції.

На загальних зборах членів УТОГ, що відбулися днями, виступили голова міськвідділу УТОГ Л. М. Костенко та ветеран Товариства комуніст В. М. Дюков. Вони різко засудили ледарів, дармоїдів, листівників, які, на жаль, ще є серед членів нашого Товариства і закликали вести рішучу боротьбу з пережитками минулого.

С. МОРДУШЕНКО.

ДОБРА ПІДМОГА В РОБОТІ

У відповідності з постановою президії Центрального правління УТОГ від 25 січня ц. р. культзаклади Українського товариства глухих, розташовані в обласних центрах, перейменовано в обласні будинки культури.

Президія зобов'язала всіх голів облвідділів УТОГ створити у 1979 році методичні центри

(кутки) на громадських засадах для надання всебічної допомоги районним культзакладам Товариства шляхом популяризації кращих зразків планів роботи і клубних заходів.

Нижче пропонуємо увазі працівників облвідділів і культзакладів УТОГ статтю про досвід методичної роботи Дніпропетровського обласного будинку культури.

Ще задовго до прийняття згаданої постанови президії ЦП УТОГ Республіканський науково-методичний кабінет клубної роботи неодноразово давав поради і консультації щодо організації методичних куток при Будинках культури обласних центрів. Наприклад, в 1976 році було розроблено і розповсюджено листок «Як організувати методичний куток» (з досвіду роботи Сумського облвідділу УТОГ). Згодом цілий ряд обласних культзакладів організував у себе методичні центри, що стали доброю підмогою для районних клубів УТОГ.

Тепер завдання полягає в тому, щоб абсолютно у всіх обласних Будинках культури створити і налагодити роботу методичних куток.

У вересні 1978 року було організовано методичний кабінет при Дніпропетровському будинку культури. Так, саме кабінет, а не куток, оскільки тут виявилися для цього відповідні умови і можливості. Методичний кабінет знаходиться на другому поверсі культзакладу і займає окрему кімнату. Тут зібрано різні методичні матеріали, покликані надавати допомогу клубним працівникам в їх різнобічній діяльності. Кабінет відповідно оформлений. Перш за все привертає до себе увагу цитата з праці В. О. Сухомлинського: «Немає в світі нічого складнішого і багатшого за людську особистість. Її всебічний розвиток, моральна досконалість — мета комуністичного виховання».

На червоному постаменті бюст В. І. Леніна, квіти.

На стітах — по окремих розділах — планування політико-виховної і культурно-масової роботи, в особливих різнокольорових папках розміщені сценарії масових заходів, методичні посібники.

Наведемо тематику декількох сценаріїв і методичних розробок.

По розділу **ФОРМУВАННЯ КОМУНІСТИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ**: «Наша праця, знання, таланти — з тобою партіє!» (сценарій усного журналу), «У вінок дружби» (методичний лист до 325-річчя возз'єднання України з Росією, випущений Республіканським науково-методичним кабінетом клубної роботи УТОГ); «Сторінки великої дружби» (сценарій тематичного вечора, присвяченого цій знаменній даті); «Людина майбутнього виховується сьогодні» (вечір-диспут на тему «Який він, герой нашого часу?»); «Основний закон нашої Батьківщини» (сценарій тематичного вечора).

По розділу **ТРУДОВЕ ВИХОВАННЯ**: «Люди, писемні гідні» (сценарій святкового вогника, присвяченого ветеранам праці); «Немає на світі найвищого звання, ніж робоча людина» і «Ми молоді господарі» (сценарії плани вечорів-ригвалів посвячення в робітничий клас).

Методичні розробки і сценарії тут підібрано і до інших розділів планування клубної роботи, причому в папках зберігають не тільки посібники, що надходять від Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ, але й власні методичні розробки та сценарії, підготовлені працівниками Дніпропетровського будинку культури.

Методичний кабінет цього культзакладу має перспективний план своєї роботи на 1979 рік, вивішений на видному місці. В окремих підшивках зберігаються календарні плани робіт, а також афіші масових заходів. Тут і картотека методичної літератури з різних жанрів художньої самодіяльності (драма, хореографія, естрадний і оригінальний жанри).

розповідаємо про діяльність методичного кабінету

Заслугує на увагу той факт, що всі методичні посібники і розробки Республіканського науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ експонуються окремо від літератури загального спрямування, що має специфічний характер і стосується обслуговування контингенту глухих. Але, звичайно, головне в методичній роботі — не зовнішній вигляд, не оформлення методичного кабінету (кутка), а зміст його діяльності, тобто наскільки ефективна його робота, наскільки корисна вона для районних культзакладів.

Методичний кабінет Дніпропетровського будинку культури надає практичну допомогу низовій мережі культзакладів, дає консультації, постачає районних культпрацівників на їх прохання сценаріями для проведення різних заходів. Щоквартально кабінет проводить семінари клубних працівників організації Товариства.

Так, 29—31 березня ц. р. було проведено триденний семінар з працівниками низових культзакладів за спеціальною програмою в якій знайшла відображення така тема, як «Клуб — виробництво», і такі заходи, як дискусія на тему: «Шляхи підвищення соціальної активності людей засобами клубної роботи».

Очолоє роботу методичного кабінету директор Будинку культури Н. І. Артемова, яка прийшла в колектив півтора року тому. Її перший помічник, — художній керівник С. П. Попова. Маючи спеціальну освіту і володіючи організаторськими здібностями, вони вміло і творчо спрямовують всю діяльність культзакладів.

Рада Дніпропетровського будинку культури складається з дев'яти чоловік і складається щомі-

сяця. На засіданнях ради розглядаються питання організації клубної діяльності, наприклад: гурткова робота, підготовка масових заходів, робота народного університету та інші питання, включаючи затвердження календарних планів політико-виховної і культурно-масової роботи.

Слід сказати, що при методичному кабінеті є своя рада у складі шести чоловік. До неї входять директор, художній керівник, культмасовик, бібліотекар обласного будинку культури, інструктор облвідділу УТОГ і директор Дніпропетровського будинку культури.

Деякі зауваження на адресу Дніпропетровського будинку культури і його методичного кабінету змогли б, на мій погляд, сприяти ще більш якійсь організації всіх ділянок роботи. Ці зауваження, точніше пропозиції, зводяться до наступного.

Методичному кабінету слід становити постійний і тісний зв'язок з методкабінетами обласного Будинку народної творчості і обласного Будинку художньої самодіяльності профспілок. Творчо запозичити у них усе, що є цікавого і корисного в роботі.

При складанні сценаріїв необхідно вказувати прізвища авторів і назви віршів, що використовуються в сценаріях.

Організувати розділ бібліотечної роботи для надання методичної допомоги бібліотекам низових культзакладів, підприємств і організацій Товариства. Завести в методичному кабінеті книгу обліку в якій відображати кому, коли і яка була надана методична допомога.

Немає сумніву в тому, що працівники Дніпропетровського будинку культури проявлять ще більше енергії та ініціативи в благородній справі комуністичного виховання трудящих глухих.

Розповідаючи про досвід методичної роботи Дніпропетровського будинку культури, хочеться звернути увагу керівників обласних Будинків культури на необхідність організації систематичної і поглибленої роботи методичних куток з тим, щоб цю роботу відчували районні культзаклади.

Нічого гріха таїти, що є у нас подекуди в обласних центрах такі Будинки культури де, вивисивши на книжковій шафі табличку «Методичний куток», їх керівники вважають на цьому свої обов'язки вичерпаними. Сподіваємося, що після цієї статті вони замисляться і по-справжньому візьмуться за роботу.

Методична допомога районним культзакладам завжди повинна бути в центрі уваги обласних Будинків культури.

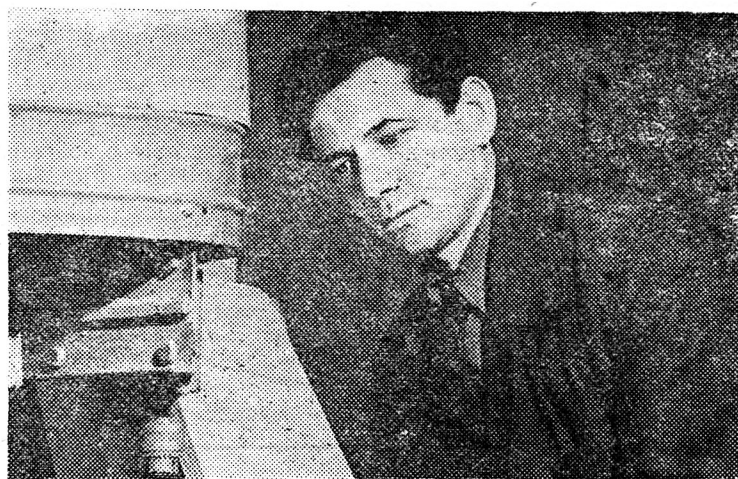
І. САПОЖНИКОВ,
директор науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

(Редактор Гер Ю. П.). В ній вміщено найрізноманітніші матеріали, що висвітлюють життєво важливі питання виробництва і побуту робітників об'єднання. В газеті багато критичних виступів, однак лише на один з них вміщено, а що ж зроблено по критичному сигналу, яких вжито заходів.

Заохочувальною премією відзначена стінгазета «Наш труд» механо-складального цеху виробничого об'єднання «Електрик» (редактор Ягельницький О. Г.).

Різкий критиці було піддано стінгазету «За культуру» Одеського обласного будинку культури, що виходить тільки до знаменних дат. Всім редколегіям журі надіслало рекомендації з метою поліпшення якості змісту газет.

Л. РАЙ.

Близько двадцяти років працює на Бродівському учбово-виробничому підприємстві, що на Львівщині, Павло Костянтинівич Зелінський.

Виробничі завдання ударник комуністичної праці і переможець соціалістичного змагання виконує на 130—135 процентів.

На знімку: П. К. Зелінський за роботою.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

ГЕРОЇ—НАШІ СУЧАСНИКИ

Нинішній рік для видавництва «Молодь» примітний тим, що для читачів підготовлено ряд цікавих, добре ілюстрованих видань.

Основу нової книги Р. Іваненка «Не розминись із собою» (видавництво «Молодь», К., 1979), складають твори, головні герої яких — наші сучасники, переважно жінки. Їх роль у суспільстві, складний інтелектуальний світ, ніжні почуття змальовані з щирою теплою і любов'ю. До збірки входить повість «Між двох мечів» і кілька оповідань. Гостродраматичні сюжети творів, колоритна мова робить книжку посправжньому захоплюючою.

«Ніч літньої повені» — так назвав свою книгу Олександр Гіжа, що вийшла нинішнього року у видавництві «Молодь». У повісті, відзначений заохочувальною премією республіканського конкурсу на кращий прозовий твір, присвяченому 60-річчю Жовтня, читач стає очевидцем подій лише однієї ночі, але це ніч, котру вар-

то пережити так, як пережив молодий секретар райкому партії і його самовідданий однодумці. У другій книзі роману «Човен для людей» — «Титан» (перша виходила у видавництві «Молодь» у 1977 році у збірці «Знайомі з вересня») автор веде розповідь про вихід знайомих читачам героїв твору геологів Михайла Палія, Катерину Боярчук, Івана Карасьова та інших.

У новій книзі поезій П. Перебийноса «Площа Революції» (видавництво «Молодь», К., 1979 р.) дальшого поглиблення набула провідна тема спадкоємності революційних поколінь. Центральне місце в ній займає поема, де виведені образи батьків і синів — представників славної трудової династії. У багатьох творах збірки на конкретному життєвому матеріалі розробляється тема інтернаціонального єднання дружби народів.

Л. КОВАЛЬ,
старший інспектор Київкниготоргу.

ВІДКРИВАЧ АНТИЧНИХ СКАРБІВ

Цього по-молодечому бадьорого чоловіка можна часто зустріти на вулицях Житомира. Він майже щодня навідується до центральної книгарні, щоб поговорити з книголюбями. Бажаний гість він і у будинку народної творчості, де багато років опікає самодіяльних поетів і композиторів.

Його, Бориса Тена (Миколу Васильовича Хомичевського), по праву вважають одним з найкращих перекладачів з стародавніх мов. У скарбницю українського художнього перекладу Борис Тен вніс такі твори, як «Прометей закутий» Есхіла, «Цар Едіп» і «Антигона» Софокла, «Медія» Евріпіда, комедії Арістофана «Хмари», «Лісістрата», «Жаби», «Поетика» Арістотеля... Максим Тадейович Рильський, який все життя підтримував дружні зв'язки з Борисом Теном, надихнув його на багаторічну працю над перекладом «Іліади» і «Одіссеї» Гомера.

Перед тим, як взятись за такий справді титанічний труд, Борис Тен провів велику дослідницьку роботу, глибоко вивчив досвід попередніх поколінь російських, українських, польських, чеських, французьких перекладачів Гомера, познайомився з найновішими

досягненнями сучасної гомерівської літератури та текстологічної науки. Довелося скласти тисячі карток з українськими відповідниками образних висловів, епітетів геніальних творців, робити безліч виписок з стародавніх літописів, збірок народної творчості. Двадцять вісім тисяч віршованих рядків складного за формою і змістом тексту переглянув перекладач за роки роботи над поемами.

Уже кількома виданнями вийшла «Одіссея». Торік побачила світ у перекладі Бориса Тена «Іліада». Твори легендарного Гомера на весь голос пролунали українською мовою.

Переклади Бориса Тена повністю зберігають систему образів оригіналу, своєрідність його поетичних засобів, неповторний гомерівський стиль. Державний комітет Української РСР у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі та Спілка письменників України визнали переклади «Одіссеї» та «Іліади» кращими перекладами і присудили Борису Тену премію імені Максима Рильського.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ.
м. Житомир.

Олександр Олександрович Луконін після закінчення Київського технікуму легкої промисловості працює механіком у швейному цеху Львівського підприємства «Силует». До роботи ставиться з любов'ю, старанно виконує кожне доручення. Йому присвоєно звання ударника комуністичної праці. Комсомолець Олександр Луконін не тільки добре працює, а й бере активну участь у художній самодіяльності. Він — учасник вокально-інструментального ансамблю.

Фото Я. ІОСИПЕНКА.

Газети стали цікавішими

В Одесі відбувся обласний огляд стінних газет в якому взяли участь тринадцять організацій. За період, що минув з часу минулорічного огляду, значно поліпшилось оформлення стіннівок, зміст заміток, різноманітність їх тематика.

Кращою на конкурсі серед культзакладів визнано стінгазету «Наша життя» (орган Ширяївського клубу УТОГ). Редколегія постійно дає про поліпшення змісту матеріалів і форм їх подачі. Статті і замітки написані ясною і дохідливою мовою, зі знанням справи. Вирізні заголовки матеріалів допомагають читачам глибше збагнути зміст. Наприклад, «Село змінує обличчя», «Усім потрібен мир», «Весна кличе в поле», «За велінням серця».

В кожному номері стінгазета інформує читачів про хід соціалі-

стичного змагання серед глухих колгоспників. Передовики сільськогосподарського виробництва діляться досвідом роботи.

Друге місце присуджено газеті «Дунаець» (орган Ізмайльського клубу УТОГ). Ця стінгазета оформлена зі смаком, змістовна, залишає добре враження.

Газеті «Вперед» Роздільнянського клубу глухих присуджено третє місце.

Журі відмітило спільний недолік, властивий стінгазетам культзакладів — багато статей загального характеру, відсутні критичні замітки, мало уваги приділено показу передовиків виробництва.

Серед організацій і підприємств міста кращою визнано стінгазету «За ударний труд» Одеського виробничого об'єднання «Електрик»

Таланти юних

Виставка дитячих малюнків, що днями відбулась у Запорізькому будинку культури, привернула увагу численних відвідувачів. Після її перегляду загальну думку висловила член нашого Товариства Л. П. Левченко: «Хоч малюнків було і небагато, всього близько двадцяти, проте в них добре відображено те, чим живуть радянські діти, що їх хвилює».

«Мир дітям всієї планети!» — так назвав свій малюнок десятирічний Андрій Хазов. Він зробле-

ний олівцем, але яскраво показує стремління народів до миру. Цікаві малюнки Саші Ємельянова (10 років) «Вінок дружби», Дмитра Горгуна «Під сонцем дружби», присвячений 325-річчю возз'єднання України з Росією. Ігор Чорний приніс на виставку малюнок «Природа — наш друг». А Тая Танковська любить малювати квіти. На малюнках вони у неї, як живі. Любов до прекрасного дітям прищеплюють вчителі школи-інтернату, зокрема, С. В. Латанський.

С. МАРЧЕНКО.

м. Запоріжжя.

ЗАВІТАЛИ КОЛИШНІ УЧНІ

Десяткам юнаків і дівчат дала путівку в життя Сосницька спеціальна школа-інтернат для глухих дітей. Сьогодні її випускників можна зустріти в містах і селах країни. Більшість з них уже давно дорослі люди, мають великий життєвий досвід, хороші трудові біографії. І кожен з них, де б не був, з великою вдячністю згадує першу в своєму житті школу. Все світле і священне, що дала вона, назавжди вкарбувалося в пам'яті вихованців.

Чернігівський обласний відділ та учбово-виробниче підприємство підтримують зі школою шефський зв'язок і тому вечір-зустріч випускників Сосницької школи-інтернату з сьогоденними вихованцями та педагогічним колективом була не випадковою. Цього разу вона присвячена Міжнародному року дитини і пройшла під девізом: «Тобі, Батьківщино, наші знання і праця».

Вечір відкрила голова Новгород-Сіверського мікрайвідділу, одна з ініціаторів цієї зустрічі, Віра Миколаївна Бондаренко. Директор Сосницької школи-інтернату для глухих дітей Іван Петрович Руска у своєму виступі розповів про історію школи, заснованої ще в 1930 році, про її майже півстолітній трудовий шлях, про те, чого досягнуто за цей час, про нове у навчальній програмі, умови, які створені для всебічного розвитку глухих дітей та плани на майбутнє. Заступник директора Чернігівського УВП з виховної роботи М. М. Левченко розповів про підприємство, про те, як оволодіває секретами майбутньої профе-

сії молодь, про випускників Сосницької школи, нині ветеранів УВП. Серед них — майстер зміни Катерина Миколаївна Пильник, відзначена урядовою нагородою. К. М. Пильник виступила перед учнями і згадала про своє навчання в школі.

Голова обласного відділу УТОГ Л. В. Пінчук розповіла про роботу та завдання Товариства по трудовому та ідейному вихованню молоді. Вона вручила в подарунок школярам кінострічку «Слава рукам трудовим», зняту аматорським кіногуртком глухих, та набір іграшок для дітей підготовчої групи.

Колектив художньої самодіяльності Чернігівського будинку культури та юні артисти Сосницької школи-інтернату виступили з концертом. Під керівництвом старшої піонервожатої Ніни Федорівни Бокоренко вони показали глядачам різножанрову програму, виявивши неабияку майстерність. Світлана Комашинська продекламувала вірш «Пам'ятник», а її подруга Світлана Городок — вірш «Хай живе мир». Сашко Зуєв, Толя Косенко та Валя Туровець виконали інсценівку «Переможець». Найбільше оплесків одержали виконавці жартівливої танцю «Кухарки» — учні першого класу Ліда Горбач, Оленка Вінниченко та Іра Касіч.

Гості з Чернігова побажали дітям міцних знань, педагогічному колективу — творчої наснаги. Господарі в свою чергу зичили гостям високих трудових здобутків.

О. КЛИМОК.

м. Сосниця,
Чернігівської області.

Мистецтво даруємо людям

Естрадному колективу Криворізького будинку культури УТОГ не виповнилося ще й року. Проте, перші глядачі вже дали його виступам високу оцінку. Ми продемонстрували своє мистецтво перед трудівниками Широківського району. Наступна поїздка — в Жовті Води.

Зараз у колективі чотирнадцять учасників. Це — люди різні за характерами, професіями, але їх єднає любов до мистецтва, сцени. Таня Соколова і Олег Литвинов добре грають у сценці А. Каневського «Як влаштуватися на роботу». З успіхом проходять інтермедія Г. Дробиз «Наречена з тролейбуса», монолог В. Гальковського «Синок» та інші.

Творчий колектив продовжує пошуки: ведеться підбір репертуару, проходять репетиції читців художнього слова.

С. МЕЛЬНИЧУК,
технік-стоматолог.

м. Кривий Ріг,
Дніпропетровської обл.

Володимир Пантелейович Капацина — столяр-червонодеревник Єнакіївського УВП. У вільний час він оформляє кімнату відпочинку робітників цеху. Його руками створено чарівні візерунки, пейзажі. Інкрустація стала для нього улюбленою справою.

В. П. Капацина — ударник комуністичної праці, бере активну участь у художній самодіяльності.

Фото М. ЙОСИПЕНКА.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

ВДАЛИЙ ВИСТУП

Російські шашки — один з найулюбленіших видів спорту вінничан. Днями у Вінниці вісімнадцять кращих шашкістів виборювали звання чемпіона області.

Серед учасників першості був один з найсильніших шашкістів обласного УТОГ першорозрядник Анатолій Бершадь. Спортсмен стартував невдало, але останню

партію змагань провів на піднесенні, здобувши перемогу. Анатолій набрав три очка з семи можливих. Це — вагома заявка на виконання нормативу кандидата у майстри спорту СРСР. А Бершадю присвоєно перший кандидатський бал.

Е. ШВАРЦ,
майстер спорту СРСР.

НАЗУСТРІЧ ПЕРШОСТІ УРСР

Футболісти Київського обласного УТОГ розпочали підготовку до першості України, яка пройде в Дрогобичі.

Доброю перевіркою сил стала зустріч з командою «Рубін» з с. Пісковка, яка виступає в першості України серед виробничих колективів. Перемогли футболісти «Рубіну» — 2:0. Правда, утіху

виступали дещо в послабленому складі. З поважних причин не змогли взяти участь досвідчені гравці, тому довелося перевірити наш резерв. Хочеться відмітити добру гру С. Лагути, С. Адаменка, В. Бабія і О. Пастушенка. Гра виявила і слабкі місця, які ми усунемо найближчим часом.

В. КУЛІБАБЕНКО.

МАТЧ ЗА ВАШИМ СЦЕНАРИЄМ

Розставлено захист і напад обох команд, м'яч виведено в центр поля. Свисток судді — і матч почався.

Удар білих. Ще удар! Голкіпер чорних майстерно ліквідує небезпеку біля своїх воріт. І ось чорні вже контратакують. Обійшовши лінію оборони противника, вони подають своєму центрфорварду, що набігає, прострілну передачу вздовж воротарського майданчика суперника, і свисток судді фіксує гол! Ліворуч на табло переможно спалахує цифра «1».

Цю захоплюючу гру ми бачимо разом з глядачами, які сидять у кріслах біля екрана. В руках у них, «капітанів» команд, невеликі «ТІМ». Назва приладів розшифровується просто: «телевізійні ігри з м'ячем». Взагалі з м'ячем, а не тільки з м'ячем футбольним.

Просимо взяти на себе роль коментатора одного з творців приладу, інженера вінницького заводу «Терминал» Дмитра Івановича Захарова.

Власне, «ТІМ» — це невелика електронна приставка до звичайного серійного телевізора, — пояснює конструктор. — За її допомогою ми можемо «зіграти» і у волейбол, і в теніс.

Перший ігровий телеавтомат «Мотоголки», сконструйований на «Терминалі», вже завоював широку популярність у ряді міст України, РРФСР, Білорусії, республік Прибалтики і Закавказзя. Такі приставки встановлюються у парках культури, фойє кінотеатрів, у

залах чекання аеропортів і так далі. Модель готується тепер на присвоєння їй Знака якості.

Але все це — лише перші «виходи» до споживача нової продукції. Спеціалісти підприємства вже приступили до розробки цілого сімейства наступних «телевізійних атракціонів».

Один з них «ТАІР». Він дає змогу імітувати гру в городки. Друга приставка запросить у «подорож» автотуристів. Створюється автомат з навчальними можливостями, який встановлюватиметься насамперед у місцях відпочинку школярів — у палацах піонерів, у піонерських таборах, у дитячих кінотеатрах, на майданчиках безпеки руху і так далі.

Такі атракціони розвивають у «гравців» швидкість реакції, кмітливість, уміння орієнтуватись у несподіваних ситуаціях.

У Міжнародний рік дитини, — говорить начальник лабораторії нових розробок товарів народного споживання Семен Васильович Швець, — наші конструктори турбуються насамперед про найменших громадян. Ось мініатюрний телевізор, наприклад, призначений для індивідуального перегляду мультиплікаційних кінострічок. Прилад буде недорогим — вартістю в межах лише 5 карбованців, а глядачі зможуть завдяки йому зустрічатися з багатьма улюбленими персонажами мальованих фільмів.

Є. ЗАХАРЬЯШ.

м. Вінниця.

ВІРШІ, КАРБОВАНІ ПАМ'ЯТТЮ

Молодий український поет Володимир Забаштанський видав сьому збірку віршів. Але ні разу не тримав він у руках своїх книг, не бачив, як вони оформлені...

Так розпорядилась доля: одбавивши талантом і невичерпною працьовитістю, вона позбавила шастя бачити навколишній світ. У вісімнадцять років, після нещасного випадку, Володимир лишився без рук і зору. Це сталося на його батьківщині в селі Браїлові Вінницької області.

Але світ в усіх барвах і відчуттях не згас для юнака. Все, що довелося йому бачити і чути досі, переплавлялось в його серці в художні образи. Будучи з дитинства небайдужим до душевної пісні, яскравого слова, юнак починає серйозно розвивати свій поетичний талант. Але для цього потрібні широка освіта, глибоке знання літератури, і поезії зокрема. І тоді за порадою друзів Володимир закінчує десятирічку, і закінчує неабияк, а із золотою медаллю. А потім — і філологічний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Причому, теж з відзнакою. З допомогою близьких людей і магнітофона він перечитує стільки художніх творів, що не кожному зрячому це під силу. Читанням художньої і журнально-газетної літератури він займається систематично й тепер і має неабияку ерудицію.

Ще в Київському ортопедичному інституті, де лікувався Володимир, він зустрів відомого письменника

Євгена Кравченка, котрий як міг підбадьорював хлопця. Потім було знайомство з поетами Володимиром Сосюрою, Дмитром Білоусом, Платоном Вороньком, Борисом Олійником, Дмитром Онковичем. Багато дало автору-початківцю і відвідання літературної студії при республіканському видавництві «Молодь». Пізніше Володимир Забаштанський напише такі рядки: «Мільйони є рук у людей — з ними я не безрукий, мільйони є очей у людей — з ними я не сліпий». Значною мірою його очима стала дружина Ольга, а потім і син Володимир.

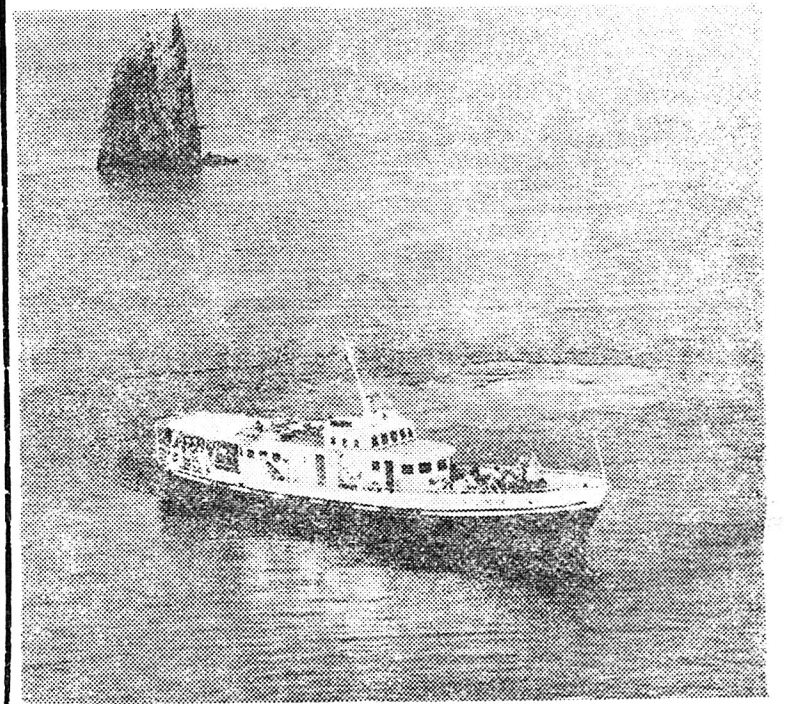
У 1967 році виходить перша книга віршів молодого поета «Наказ каменярів». Сама назва книги виначає відповідальність майстра слова перед народом. Адже в українській поезії каменяр — символ, який іде від каменярів Івана Франка — подвижників революції. Та й самого Франка називають на Україні Каменярем. Через чотири роки читачі тепло зустрічають другу книгу Володимира Забаштанського «Віра в людину». А в 1973 році вийшла третя збірка його віршів під назвою «Моя вузькоколія», за яку поета удостоєно звання лауреата республіканської премії імені Миколи Островського.

Позбавлений змоги записувати намітки віршів на папері, Володимир карбує рядки в пам'яті. Він може роками берегти десятки «заготовок» віршів і час від часу повертатись до них, доробляти, переробляти їх, поки твір, на думку ав-

тора, не досягне повного завершення. Лише тоді він просить кого-небудь записати вірш на папір. Володимир пише не тільки оригінальні вірші, а й перекладає. Остання його збірка складається з двох частин. У першій представлені власні вірші, а у другій — переклади творів болгарського поета Дамяна Дамянова, доля якого схожа з долею Забаштанського. Болгарський колега понад двадцять років був прикутий недугою до ліжка. Книга має і дві назви: «Сині скелі» і «Якби не було вогню». На думку критики, вона стала ще одним екзаменом для митця — вже як поета-перекладача, який він також витримав блискуче.

Але Володимир Забаштанський знайшов у собі сили не тільки для активної творчості, а й для великої громадської роботи. Ось уже десять років він керує літературною студією «Кобза». Ряд її учасників стали професійними письменниками. Він є членом правління Київської письменницької організації, редакційної колегії літературного журналу «Дніпро» і художньої ради видавництва «Молодь», а також членом комісії по роботі з молодими авторами при Спілці письменників України. Поет часто виїздить у відрядження на зустрічі з читачами. А недавно побував у гостях і у будівників Байкало-Амурської магістралі, звідки повернувся збагачений новими яскравими враженнями.

М. ПЕТРОСЮК.

КРИМ. БІЛЯ СКЕЛІ ВІТРИЛА.

Фотоетюд О. ШУСТА.

Редактор П. БУЛАТОВ.